

[Jeppesen (Drusebjerg).]

det ogsaa gaet ved denne Lejlighed. Men det forekommer mig, at man ikke gør Sagen en god Tjeneste ved i dette Øjeblik at tale om det, der skiller, fordi man — saaledes har jeg forstaaet det — fra alle Sider ønsker, at denne Lovgivning skal blive modtaget med Forstaaelse i baade Arbejdsgiver- og Arbejderkredse; og en væsentlig Betingelse, jeg havde nær sagt Hovedbetingelsen, for, at den kan blive modtaget med den Velvillie og Forstaaelse, som til syvende og sidst er bestemmende for, at Loven kan blive ført ud i Livet paa en god Maade, er, at man erkender, at der her foreligger et Forsøg fra Rigsdagens Side paa at bøje Villierne sammen om et Lovværk, som man skønner har nogle Betingelser for indenfor det danske Samfund at raade Bod paa den Ulykke, som Arbejdsløsheden er. Arbejdsløsheden hersker ikke alene indenfor det danske Samfund, men ude over den ganske Verden, men det er jo indenfor det danske Samfund, det er os givet her paa Rigsdagen, i dette Tilfælde her i Landstinget, at prøve paa at raade Bod paa denne Ulykke. Det forekommer mig, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, har Betingelser for, at dette kan ske.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i det høje Ting.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Den Varme, hvormed dette anbefalede, var noget forskellig, men Tilslutning fandt Lovforslaget, som rimeligt er, dog fra alle Sider.

Til det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), som særlig dvælede ved Bestemmelsen om Hjelpekasserne, altsaa Begrænsningen i Hjelpekassernes Kompetence, og som i denne Forbindelse gjorde opmærksom paa, at i de tidligere Lovforslag, der har været fremsat om Krisehjælp, saavel som i det oprindelige Arbejdsløshedslovsforslag fandtes denne Bestemmelse ikke, vil jeg gerne sige, at naar der ikke fandtes nogen som helst Regler herom i Socialreformen, saa skyldtes dette naturligvis, at Hjelpekasserne overhovedet skulde bortfalde efter Socialreformen. Jeg har ikke haft nogen som helst Grund til at overveje, i hvilken Udstrækning Hjelpekasserne skulde kunne supplere Hjælpen. Og naar der ikke fandtes saadanne Bestemmelser i de midlertidige Kriselove, vi har haft i de forløbne Aar, skyldes dette naturligvis, at der

forelaa et Forslag til en organisatorisk Lov, Socialreformen, til Ændring af hele Sociallovgivningens Opbygning. Det er naturligt, at man ikke, naar en saadan samlet Reform foreligger til Behandling i Rigsdagen, ændrer den gældende Lovgivning rent midlertidigt.

Naar man altsaa fra Venstres og vist tillige fra det konservative Folkepartis Side lægger en vis Vægt paa denne Bestemmelse om Hjelpekassernes Begrænsning, ja, lægger saa megen Vægt paa den, at man endogsaa kan sige, at det har været en Forudsætning for at slutte Forlig paa dette betydningsfulde Omraade, maa jeg omvendt sige, at jeg vilde have været meget betænkelig ved, saa vanskelige Forholdene er, og saa rigt Livet former sig, at gaa med til denne Bestemmelse, uanset at det til sidst næsten var den sidste, der var til Hinder for at slutte Forlig, hvis jeg ikke følte mig overbevist om, hvad jeg ogsaa har fremhævet i Underudvalget, at den foreliggende Lovgivning hurtigt vil blive efterfulgt af en samlet og systematisk Ordning af den øvrige Sociallovgivning. Thi hvis vi ikke faar gennemført en Socialreform i øvrigt og vedbliver at have saadanne Kriseforhold som nu, vil jeg give den ærede Ordfører for Socialdemokratiet Ret i, at saa vil det neppe vare længe, før der rejser sig en stærk Kamp for at faa de alt for urimelige Retsvirkninger, der i Øjeblikket er knyttet til Nydelse af Fattighjælp, bort. Derfor har jeg ogsaa sagt i Underudvalget, at selv om det naturligvis ikke i juridisk Forstand var en Forudsætning for at vedtage Forliget, maatte vi alle være klar over, at var vi blevet enige om at vedtage denne en af de vanskeligste Afdelinger af Socialreformen, maatte vi ogsaa se at blive enige om den øvrige Del af denne Reform, indenfor de økonomiske Rammer, der overhovedet kan være Tale om, saaledes at vi faar de urimelige Regler og enestaaende strenge Regler, vi har i dansk Fattiglovgivning om Fattighjælps Virkninger, ændret. I saa Fald tror jeg, at der vil kunne blive almindelig Tilfredshed fra alle Sider med den nye Sociallovgivning, der kommer til at foreligge.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) nævnte Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Lov kan holde, og sagde, hvis jeg forstod ham ret, at det vilde komme til at afhænge af, om det var Kriserne, der blev det normale, eller om det var den normale Tilstand, der blev det normale, og Kriserne Undtagelsen. Ja, det kommer an paa, hvordan man ser paa det. Jeg mener, at denne Lov skulde